

BIBEL EN OG VERDEN

2 | 2023

Tema:

Giv Bibelen videre



Løven Kingo møder
børn med Bibelen

SIDE 4-5

Er Bibelen *woke*?

SIDE 8-9

Læs Bibelen med
din livsledsager

SIDE 16-17



BIBELSELSKABET

Frederiksborggade 50

1360 København K

Tlf. 33 12 78 35

bibelselskabet@bibelselskabet.dk

bibelselskabet.dk

ANSV. UDGIVER

Johannes Baun

REDAKTØR

Thomas Godsk Larsen

LAYOUT: Ribergård & Munk

TRYK: Nofoprint - Helsingør

FORSIDEFOTO

FiBS/Katri Ketola

Bibelen og Verden udsendes
fire gange årligt til alle, der ønsker
information om bibelarbejdet.

GAVER TIL BIBELARBEJDET

Reg.nr.: 3001

Kontonr.: 9 00 04 88

Giro: 9 00 04 88

MobilePay: 62903

SPØRGSMÅL OM DONATIONER

indsamling@bibelselskabet.dk

Bibelselskabet arbejder for at
oversætte og formidle Bibelen.

Bibelselskabet modtager ingen
offentlig driftsstøtte og er derfor
afhængig af indsamlede midler og
salgsindtægter.



FOTO: CASPER TYBJERG

Bibelselskabets protektor er
Hendes Majestæt
Dronning Margrethe II.



GENERALSEKRETÆREN HAR ORDET

Giv det videre

At blive forældre er for mange en anledning til at standse op og overveje, hvad man nok kan spare afkommet for, og hvad man meget gerne vil give videre. Hvad har været berigende, vigtigt, ja, livsnødvendigt i ens eget liv? Og hvordan i alverden får man på bedste vis givet det videre til næste generation?

Det samme spørgsmål kan vi stille os selv som samfund. Hvilke af fortidens synder kan vi sørge for ikke nedarves på de opvoksende generationer? Og hvad har vi med os, der er berigende, vigtigt, ja, livsnødvendigt at give videre?

Både i forældreskabet og i samfundsperspektivet har Bibelen for mange, med og uden vores vidende, haft afgørende betydning. Den har givet os grundfortællinger at leve på, et menneskesyn at stå op for og en tillid til Gud, som det går an at dø på. Så ja, Bibelen er berigende, vigtig, ja, livsnødvendig. Også for de kommende generationer.

Dét er den helt indlysende grund til, at vi snart skal i gang med at oversætte Bibelen på ny, så den kan udkomme i 2036. I det brede perspektiv er Bibelens betydning nemlig altid kun én generation fra døden – får vi ikke sendt stafetten godt videre, bliver der ikke løbet med den. Den skal gives videre.

Selv var jeg 16 år gammel, da den nuværende autoriserede oversættelse udkom i 1992. På mange måder er det *min* bibel. Det er ordlyden derfra, jeg har på rygraden, det er tonen derfra, jeg læner mig tilbage i. Men for mine børn – og børnebørn, hvis den slags kommer til – vil der være brug for en anden ordlyd, en anden tone, hvis det gode gamle budskab skal gøre indtryk på ny. Det er helt naturligt, det er livets og generationernes gang, det er sådan, vi giver ting videre. Forandrede og dog de samme.

Så: Den kommende oversættelse giver Bibelen videre. Helt enkelt, fordi vi ikke kan lade være med at give det videre, vi selv har fundet berigende, vigtigt, ja, livsnødvendigt. Det er almenmenneskeligt, og derfor ser vi nøjagtig det samme ske i bibelselskaber verden over. Bibelen oversættes igen og igen, og den genfortælles for børn, så de opvoksende generationer får et nært forhold til den.

På en helt anden årstid synger vi om, at ”slægt skal følge slægters gang”. Sådan går det, når tidens store mølle maler. Men når man har Bibelen i hånden, er der en tilføjelse, der skal med, noget, der skal gives videre. Det bedste, man selv har fået, en hilsen fra oven: ”Skønt fra sjæl til sjæl det lød: Fred over jorden! Menneske, fryd dig, os er en evig frelser fød!”

Hvis du vil hjælpe os med at give Bibelen videre, kan du dele den med dine venner, familie, naboer. Og du kan støtte os i arbejdet med at gøre næste generations bibeloversættelse til virkelighed. På den måde giver vi det vigtigste videre – sammen.

”

Hvilke af fortidens synder kan vi sørge for ikke nedarves på de opvoksende generationer? Og hvad har vi med os, der er berigende, vigtigt, ja, livsnødvendigt at give videre?

Johannes Baun





Foto: Nathan Dumlao / Unsplash.

TEMA: GIV BIBELEN VIDERE SIDE 4-14

Vi oversætter Bibelen, vi trykker Bibelen, vi udgiver Bibelen, og vi deler Bibelen ud - alt sammen, så endnu flere mennesker kan møde dens ord og fortællinger, både herhjemme og ude i verden. Til nogle grupper må Bibelen udkomme på særlige måder, for eksempel som tegnsprog, til andre må vi tale om Bibelen på nye måder, så også de føler sig mødt og spejlet i Bibelen. For andre igen må Bibelen gerne være den samme i dag som i går - men hvilke udfordringer møder vi, når Bibelen gives videre til nye generationer?

Dyk ned i temaet om at give Bibelen videre: Lad dig forundre, se Bibelen fra nye vinkler, og lad dig inspirere til selv at gå på opdagelse.



SIDE 15
"Det er ikke til at se, at menneskers liv bliver forvandlet herinde. Men det gør de!"



SIDE 16-17
"Bibelen låner os ord til livets og ægteskabets bakker og bølgedale."



SIDE 19
"Jeg finder håb til det liv, vi lever, i ordene fra Johannesevangeliets kapitel 3, vers 16."

Da Girgis hørte bibelhistorien fra en løve

Girgis er 11 år gammel og bor i Øvre Egypten ved Nilens udspring. Han er vokset op med diskrimination, udskamning og ensomhed, fordi han og hans familie er kristne. Den dag, hvor Girgis mødte bibelløven Kingo, blev der tændt et lille lys af håb.

Af René Ottesen, kommunikationschef

Forleden fortalte egyptiske Amir Elhamy mig, at situationen for landets kristne er blevet væsentligt forbedret. Amir er generalsekretær for Det Egyptiske Bibelselskab. De gode nyheder bekræftes af tallene fra årets World Watch List fra Open Doors, hvor Egypten er gået fra plads 20 til plads 35 over de lande, hvor det er værst at være kristen. Det virker også oprigtigt, når præsident Abdel Fatah al-Sisi understreger sin forventning om, at de kristne skal have bedre vilkår. Fatah al-Sisi går da også i kirke til jul og til påske.

Forår i Egypten

Lokale kristne i Cairo fortalte mig for nylig, at man dog ikke skal langt fra hovedstaden, før de kristne ikke mærker meget til al-Sisis gode intentioner. Her bliver kristne fortsat diskrimineret, kristne skoleelever bliver mobbet og får ikke hjælp til undervisningen, og pigerne får ubekvemme

tilråb fra gadens forbipasserende, fordi de ikke bærer tørklæde. Amir Elhamy kender dette vilkår, men understreger over for mig, hvor vigtigt det er at holde fast i, atfølgelsen af kristne flere steder er aftaget. Derfor var det ligesom at lukke forårssolen ind, da Amir begyndte at fortælle om det livsbekræftende arbejde, som vores bibelvenner i Cairo gør, herunder arbejdet med bibelløven Kingo.

Kingo bliver egypter

Lois Nagieb er kommunikationsansvarlig i Det Egyptiske Bibelselskab. Hun fortæller, at ideen om Kingo stammer fra en animeret tv-serie, der oprindeligt blev produceret af Det Amerikanske Bibelselskab for børnehavebørn. Sammen med den kristne tv-station SAT-7 lavede bibelselskabet en egyptisk version af Kingo. Filmene om Kingo blev så populære, at bibelselskabet valgte at flytte figuren fra fjernsynsskærmen og ind i kirkerne. Både i tv-udsendelserne og under festivaler rundt om i landet tager løven ud-

STØT BIBELLØVEN KINGO

Tak for ethvert bidrag!

MobilePay: 62903

Bank: Reg.nr. 3001, kontonr. 9000488

Mærket 'Kingo'



gangspunkt i et centralt etisk begreb, for eksempel tålmodighed, tillid eller kærlighed, og bruger fortællinger fra Bibelen til at formidle og forklare temaet på en sjov og børnevenlig måde.

Kingo fortæller historien

11-årige Girgis havde fået en invitation til at deltage ved en af bibelselskabets bibelfestivaler. Han kom i sine slidte bukser og en hullet undertrøje. Girgis var flov og stod gemt for sig selv bagerst i kirken, hvor han forsøgte at få det hele med fra showet. En af bibelselskabets medarbejdere bemærkede den fattige drengs situation og fandt en T-shirt, som Girgis tog på, hvorefter han løb frem foran for at være med i festen. Det var første gang, Girgis hørte en historie fra Bibelen, og fortællingen blev kun bedre af at blive fortalt af en løve.

Mange kristne børn og unge har det som Girgis. Kun 20 procent af Egyptens kristne er knyttet til en lokal kirke, og mange voksne kan ikke læse. Derfor har de fleste kristne børn aldrig hørt bibelhistorier og ved ikke, hvorfor de er kristne. Det gør kun følelsen af ensomhed og skam endnu stærkere hos børnene.

Det Danske Bibelselskab er med

Siden 2005 har bibelløven Kingo rejst Egypten tyndt for Det Egyptiske Bibelselskab. Det anslås, at Kingo i den periode har fortalt bibelhistorier til mere end 1 million børn til bibelfestivaler i landets kirker. Samtidig har Det Egyptiske Bibelselskab udgivet en lang række børnebibler og bibellitteratur til børn og unge og rettet størstedelen af sit arbejde mod netop dén målgruppe; et arbejde, som vi fra Danmark har været en stor del af.

”Jeg overdriver ikke, når jeg siger, at arbejdet med Kingo og udgivelserne af børnebibler kan være forudsætningen for en fortsat stærk kirke og for kristendommens fremtid i Egypten,” afslutter Amir Elhamy.

FAKTA OM EGYPTEN

- 40 procent af Egyptens befolkning er under 20 år gammel
- Ud af en befolkning på 100 millioner er 10-15 procent af befolkningen kristne
- Kun 20 procent af Egyptens kristne har relation til en lokal menighed

Det gibbede i hele kirken, da juleevangeliet blev vist på tegnsprog

I 2013 udkom dele af Bibelen på dansk tegnsprog - en oversættelse, der har haft enorm betydning for døvemenigheder i Danmark.

Af Thomas Godsk Larsen

"Her lytter man med øjnene," fortæller Lise Lotte Kjær og viser, hvordan tegnet for at lytte kan vises med højre hånd ved siden af øjnene. Lise Lotte Kjær er døvepræst i Døves Kirke på Frederiksberg, en kirke og menighed som alle andre i folkekirken - blot for og med døve. Derfor er kirkeklokken også flyttet ind i kirken, så menigheden kan se, at kordegn Heidi Nissen Moesby slår bedeslag, før gudstjenesten går i gang.

Der er tre døvemenigheder i Danmark: En øst for Storebælt, en i Midt- og Nordjylland og en i Syddanmark. Lise Lotte Kjær forklarer, at døvemenighederne er et samlingssted og et helle for døve, hvor man ikke skal anstrenge sig for at forstå og aflæse, og hvor man deler det, hun kalder døvekulturen. Da hun i år 2000 begyndte som præst i Døves Kirke, var det imidlertid småt med rigtigt tegnsprog i gudstjenesten:

"Vi havde fadervor og trosbekendelsen, som var oversat til dansk tegnsprog, og ellers var det normal praksis, at præsten talte og brugte støttetegn. På den måde blev døve faktisk snydt for at høre Bibelen på deres eget sprog," fortæller Lise Lotte Kjær, der ofte er den eneste hørende til gudstjenesten og i dag stort set mestrer dansk tegnsprog.

"Du fortæller med din krop og dine hænder"

Det havde allerede igennem mange år været et stort ønske blandt døve at kunne fejre gudstjeneste på dansk tegnsprog. I 2001 blev

et stort oversættelsesprojekt sat i gang, og i de følgende år kunne flere og flere af læsningerne fra Bibelen vises på tegnsprog i gudstjenesten:

"Vi tog oversættelsen i brug, efterhånden som den udkom, og på den måde fik vi gradvist indført tegnsprog som gudstjenestesprog. Det har betydet, at vi igennem årene faktisk har tredoblet antallet af kirkegængere. Her i påsken var vi næsten 70 i kirken skærtorsdag - hvilket jo er en ret stor andel af de i alt knap 700 døve i Storkøbenhavn."

Lise Lotte Kjær fortæller, at de mest elskede fortællinger og lignelser fra Bibelen i danske kirker også går direkte ind i døvemenigheden:

"Jeg var til stede, første gang juleevangeliet blev vist på tegnsprog, og det gibbede i hele kirken! Jeg er virkelig kommet til at elske mange af teksterne - de griber også mig. For når man læser tegnsprog, så kan man ikke holde afstand mellem det, man læser, og en selv. Du skal være i alle de stemninger og alle de roller, du fortæller, og du fortæller med din krop og dine hænder. Du kan ikke tage en historie og holde den væk fra kroppen. For det ligger i tegnsprogets natur og grammatik, at det kryber ind i en."

Også for Heidi Nissen Moesby er juleevangeliet noget ganske særligt:

"Jeg kan det helt udenad, og jeg holder meget af beretningen. Kærlighedens højsang i Paulus' Første Brev til Korintherne er også meget smuk på tegnsprog. Og påskens begi-



” Påskens begivenheder er stærke at fortælle på tegnsprog. Det bliver meget visuelt, og der er utrolig mange detaljer, der vises på tegnsprog, for eksempel, hvordan korsfæstelsen foregår.

**HEIDI NISSEN MOESBY,
KORDEGN OG DAGLIG LEDER
I DØVES KIRKE**



Fotos: Døves Kirke.

venheder er stærke at fortælle på tegnsprog. Det bliver meget visuelt, og der er utrolig mange detaljer, der vises på tegnsprog, for eksempel, hvordan korsfæstelsen foregår.”

Giv Bibelen videre på døves modersmål

Heidi Nissen Moesby, der ud over at være kordegn også er daglig leder i Døves Kirke og selv er døv, har arbejdet i kirken i 12 år og bruger Tegn Bibelen i sit arbejde - både, når hun læser op til gudstjenester, og når hun leder nogle af kirkens aktivitetsgrupper. Hun læser også altid oversættelsen fra 1992 igen-nem, før hun forbereder sig med Tegn Bibelen og lærer søndagens tekst udenad:

”Der vil være nogle steder, hvor teksten faktisk er meget anderledes. For tingene siges forskelligt på dansk og på dansk tegnsprog. Derfor er det vigtigt for mig, at jeg ved, hvad der er på spil i teksten. Det får jeg bedst indtryk af ved at have godt fat i begge bibeloversættelser,” siger hun.

Lise Lotte Kjær oplever ofte, hvor stærkt Tegn Bibelen virker i gudstjenesten:

”Folk reagerer tydeligt på at høre søndagens tekster på tegnsprog. Det giver sådan et sus i kirkerummet, når jeg mærker, man forstår det, der vises, og jeg bliver selv berørt. Alt dette sker for mine øjne, og det er i sig selv en kæmpe gave. Modersmålet er jo ens hjertesprog, som Grundtvig skrev, og at dansk tegnsprog, der er danske døves modersmål, nu kan lyde i gudstjenesten, er jo nærmest en lille reformation.”

TEGNBIBELEN

”Aha-oplevelse”, ”dyrebar og nødvendig”, ”blivende betydning”, ”styrker, inspirerer og giver mod”. Det er blot nogle af de ord, som blev sagt, da Tegn Bibelen udkom. Det var en historisk begivenhed, for det var første gang, at Danmarks 4000 døve fik et bibelsk skrift på deres eget modersmål, dansk tegnsprog. Teksterne var oversat direkte fra grund-sprogene græsk og hebraisk, og Hendes Majestæt Dronningen autoriserede de oversatte tekster, hvorefter de udkom i 2013. Projektet var undervejs i over 10 år og var finansieret af Kirkeministeriet og diverse fonde.

Tegn Bibelen indeholder:

- Hele Lukasevangeliets i en komplet oversættelse til dansk tegnsprog.
- Udvalgte tekster til kirkeåret og kendte salmer oversat til dansk tegnsprog.
- Folkekirkens ritualer oversat til dansk tegnsprog.

Folkekirkens ritualer er også produceret i en helt ny gengivelse på tegnstøttet kommunikation, som er en kommunikationsform, nogle døve foretrækker at benytte.



Tegn Bibelen består af videooptagelser og kan ses gratis på tegnbibel.bibelselskabet.dk.

OVERSÆTTELSE TIL TEGNSPROG GIVER NYE BILLEDER

Når man oversætter til tegnsprog, er der også kulturelle aspekter at tage hensyn til. Derfor må man nogle gange oversætte på en anden måde, end vi er vant til.

I den autoriserede danske oversættelse fra 1992 er Lukasevangeliets kapitel 6, vers 45 for eksempel oversat til:

”Hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med.”

I oversættelsen til dansk tegnsprog er formuleringen i stedet:

”Hvad hjertet er fuldt af, løber hænderne over med.”

Et andet eksempel er Lukasevangeliets kapitel 8, vers 8, som i den autoriserede danske oversættelse fra 1992 lyder:

”Den, der har ører at høre med, skal høre!”

I tegnsprogsoversættelsen er sætningen i stedet:

”Den, der har evnen til at opfatte, skal se!”

Når Bibelen er woke

Præst William Salicath er optaget af, hvad Bibelens gudsbilleder betyder for den enkeltes trosliv - og han mener, at *woke*-bevægelsen rummer et potentiale til at tale om Gud på flere måder.

Af Thomas Godsk Larsen

Woke er et ord og en bevægelse i tiden, der deler vande-ne. Nogle frygter, at bevægelsen vil nedbryde, slette og dernæst diktere, hvad flertallet kan sige og mene, mens andre ser bevægelsen som et nødvendigt opgør med undertrykkelse og uretfærdighed før og nu. William Salicath, præst i Eliaskirken på Vesterbro i København, tilhører den sidste gruppe - men ikke uden forbehold:

”*Woke*-bevægelsen kammer over, når den bliver til *cancel culture*, altså, når man vil slette dele af historien og udelukke dem, man ikke er enige med i dag. Det mener jeg, vi skal vogte os for. Til gengæld mener jeg, at bevægelsen kan inspirere os til en større nysgerrighed over for de mangfoldige gudsbilleder, vi møder i Bibelen.”

Gud er en mand og ...

”Det er nok de færreste i dag, der tror, at Gud er en gammel, langskægget mand, der sidder oppe i himlen - men at Gud er en mand, er nok den mest almindelige forestilling og også den, vi oftest møder i Bibelen.”

Bibelen omtaler Gud som Han, Ham, Fader, Herre, Hærskarers Herre, konge og fyrste, og særligt i Det Gamle Testamente kan Gud siges at have traditionelt maskuline karakteregenskaber som styrke, stridsomhed, beslutsomhed og streghed. Men dét er langt fra hele historien om Gud i Bibelen, mener William Salicath:

”Gud er også kærlighed, lys, liv, sandhed og barmhjer-tighed. Og vi møder også en Gud, som overgiver sig og tjener mennesket, ja, viser sig som den allerstørste ved at dele kår med de allermindste og lade sig føde og lægge som et forsvarsløst spædbarn i en krybbe i Betlehem.”

Tag *woke*-brillerne på

”Gud bliver ikke mindre af, at vi åbner op for at tale om Gud i andre termer end de mest almindelige. Gud bliver *større* af det,” mener William Salicath, som gerne ser, at mere feminine gudsbilleder får lov at fylde i vores sprog om Gud:

”Ikke, fordi vi skal stoppe med at bruge maskuline termer, vi skal bare også inkludere de feminine termer, så vi kan få et rigt, nuanceret sprog om Gud,” siger han og giver nogle eksempler på bibelsk billedsprog om Gud som en moder med et diende barn eller en høne, der samler sine kyllinger under vingerne.

For William Salicath er det et grundvilkår for os mennesker, at vi gør os Gud begribelig med det sprog og den forestillingsverden, vi har til rådighed. Det gælder både, dengang Bibelens tekster blev til, og i dag:

”Men bruger vi kun den del af den bibelske palet, hvor Gud er far, risikerer vi, at nogle mennesker ikke tager imod Bibelens ord, fordi de intet positivt forbinder med



Foto: Jonas Kim Jakobsen.

en faderfigur, eller fordi de oplever det som begrænsende. Min påstand er, at hvis vi vover at tage *woke*-brillerne på, når vi læser Bibelen, bliver vi *både* bedre til at få øje på mangfoldigheden af gudsbilleder i Bibelen, og får skærpet vores blik for, hvordan Jesu forkyndelse igen og igen retter sig mod de marginaliserede og dem, ingen regner for noget.”

Giv Bibelen videre til marginaliserede

Ifølge William Salicath ligger det også i tråd med den forkyndelse, vi møder i Jesu lignelser:

”Her betoner Jesus gang på gang, hvordan Guds rige bryder med fasttømrede normer og vanetænkning om, hvem og hvad Gud er, og hvad der fordres af os mennesker. Jesus fortæller os, at Gud er meget større end det, vi mener, vi kan hegne ind med sproget. Derfor må vi være ydmyge over for evangeliet og den kontinuerlige åbenbaring, som Gud er. At have *woke*-brillerne på betyder at læse Bibelen fra minoriteters synsvinkel, og det kræver en vis ydmyghed, men det åbner vores øjne for andre perspektiver og, vil jeg påstå, større rigdomme og nuancer. Og skal flere møde evangeliet, ja, så giver det god mening, at vi bruger hele paletten af gudsbilleder i Bibelen.”

Høner, ammende kvinder og hjemmegående husmødre

Herre, mit hjerte er ikke hovmodigt, mine øjne er ikke stolte. Jeg omgås ikke med store planer, der er for underfulde for mig. Nej, jeg bringer min sjæl til hvile og ro; som barnet hos sin mor, som barnet er min sjæl i mig.

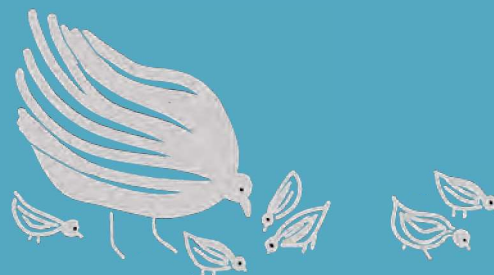
Salmernes Bog kapitel 131, vers 1-2

Men Zion siger: "Herren har svigtet mig, Herren har glemt mig!" Glemmer en kvinde sit diende barn? Glemmer en mor det barn, hun fødte? Selv om de skulle glemme, glemmer jeg ikke dig.

Esajas' Bog kapitel 49, vers 14-15

Eller hvis en kvinde har ti drakmer og taber én af dem, tænder hun så ikke et lys og fejer i huset og leder ivrigt, lige til hun finder den? Og når hun har fundet den, kalder hun sine veninder og nabokoner sammen og siger: "Glæd jer med mig, for jeg har fundet den drakme, jeg havde tabt. Sådan, siger jeg jer, bliver der glæde hos Guds engle over én synder, som omvender sig."

Lukasevangeliet kapitel 15, vers 8-10



Jerusalem, Jerusalem! du, som slår profeterne ihjel og stener dem, der er sendt til dig. Hvor ofte ville jeg ikke samle dine børn, som en høne samler sine kyllinger under vingerne, men I ville ikke.

Matthæusevangeliet kapitel 23, vers 37



HVAD BETYDER 'WOKE'?

Ordet 'woke' er et identitetspolitisk og aktivistisk begreb, som betegner en oplevet social, køns- eller racemæssig uretfærdighed. *Wokeness*, eller det at være *woke*, signalerer en social bevidsthed og en politisk opmærksomhed på bestemte samfundsgruppers privilegier og undertrykkelse af andre grupper.

KILDE: WWW.LEX.DK

Bibelens lyd bevæger os

Præst Mette Christoffersen Gautier går på opdagelse i forskellige bibeludgaver og gendigtninger, når hun forbereder bibellæsningerne ved gudstjenester for mennesker med svær demens. Ordnes lyd og billedkraft spiller en afgørende rolle i forkyndelsen til demensramte, siger hun - og der er inspiration at hente for alle andre, der lytter med.

Af Thomas Godsk Larsen

”Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det, der foregår til demensgudstjenester, er forkyndelse. Jeg er sikker på, at vi rammer en nerve i evangeliet - også selv om evangeliet må høres på en afgørende anden måde, end vi er vant til. Det afgørende for mig er, at vi mødes ligeværdigt i gudstjenesten, og at en gudstjeneste for demensramte er en gudstjeneste i egen ret,” fortæller præst Mette Christoffersen Gautier.

Hun har ofte oplevet pårørende, der græder ved guds-

tjenesterne. De græder, fordi de oplever et lille glimt af det menneske, de kendte før sygdommen, når de sammen beder fadervor, og engang velkendte ord kommer over læberne, eller når de lytter opmærksomt til præstens ord om krummerne fra den rige mands bord, mens de spiser kage, og gulvet langsomt dækkes af krummer. Eller når roen sænker sig over rummet, for nu skal vi høre den om den 12-årige Jesus i templet.

”De demensramte, vi møder nu, tilhører en generation, hvor man har hørt bibelhistorier i skolen såvel som i kirken. Det er forbundet med en højtidelighed at lytte til historierne. Også selv om disse mennesker måske har mistet sproget, talen og evnen til at orientere sig i verden, oplever jeg, hvordan oplæsningen skaber et fællesskab. Ligesom det jo også gør for os andre, når vi læser højt for vores børn eller lytter til søndagens evangelietekst fra prædikestolen.”

Mere end ord

Mette Christoffersen Gautier er til daglig præst i Skive

” Teksten skal kunne noget, den skal lyde af noget, den skal sætte billeder i gang, men den skal også være som musik i sig selv, der kan samstemme os, der lytter – ligesom instrumentalmusik, der kan sige os noget, ganske uden ord.



provsti, hvor hun arbejder med de allerhårdst demensramte. Deres kognitive funktioner er stærkt svækkede, og det, vi opfatter som almindelig kommunikation, er meget vanskeligt.

Hun har arbejdet 20 år som tegnsprogstolk og siden som kommunikationskonsulent, før hun i 2017 blev cand. theol. og efterfølgende præst. Hun trækker ofte på sin lange erfaring med at formidle til mennesker med kommunikationshandicap. Erfaringer, som hun mener, også kan komme alle andre kirkegængere og bibellæsere og -lyttere til gode:

”I vores protestantiske tradition lægger vi tung vægt på Ordet og på *betydningen* af de ord, der lyder. Men der er få andre steder i livet, hvor ordene står så alene, som de ofte gør i kirken. Vi forstår med meget andet og mere end ord, og jeg synes, vi som præster må udfordre os selv på formidlingen og forkyndelsen. Kunne vi gøre noget andet og mere – og kan vi involvere lytterne mere i det, der bliver fortalt og forkyndt?”

Bibelothersættelser og genfortællinger

Ved demensgudstjenesterne og besøg på plejehjem ledsages bibellæsningen af noget sanseligt, noget, der kan smages, lugtes til, ses eller røres ved. Derudover lægger Mette Christoffersen Gautier megen tid, tanker og øvelse i, hvordan bibelteksten skal *lyde*:

”For mig er det ikke godt, bare fordi det er gammelt. Jeg *gennemtrawler* forskellige bibelothersættelser og genfortællinger og har lige så tit fat i autoriserede oversættelser som i *Bibelen 2020*, diverse børnebibler og forskellige genfortællinger, hvor *Bibelen genfortalt af Ida Jessen* er en personlig favorit med sit lette, men billedrige sprog og uforlignelige fortælleglæde. Teksten skal *kunne* noget, den skal *lyde* af noget, den skal sætte billeder i gang, men den skal også være som musik i sig selv, der kan samstemme os, der lytter – ligesom instrumentalmusik, der kan sige os noget, ganske uden ord.”



Giv Bibelen videre til de mindste

Læs gerne for børn fra de er helt små, læs i børnebibler eller små kristne bøger. Her får du Berit Skødts tips til, hvordan man får hul på Bibelen hos de allermindste.

Af Berit Skødt, Danmarks Folkekirkelige Søndagsskoler

Hvis man elsker at se fodbold, har man let ved at give den interesse videre. Anderledes kan det føles med Bibelen: Man er begejstret, men alligevel kan det være svært at vise sin glæde.

I dag skal alting gå hurtigt og være sjovt. Bibelen er hverken sjov eller hurtig, men kan derimod føles langsom og kedelig. Det er den dog slet ikke, men nogle gange skal man have øjnene op for, hvordan man kan gøre den interessant.

Heldigvis er det Gud, der gør arbejdet, og vi er redskaber, der må være med.

Fortæl i små bidder

Vi kan ikke fortælle hele Bibelen for børnene, men vi kan være med til at give et lille stykke, som forhåbentlig kan give dem lyst til mere. Vil vi i vores begejstring give dem alt for meget, risikerer vi, at de lukker af. Derfor er det godt at fortælle i små bidder, så vi giver dem lyst til mere.

Lad børnene sætte ord på deres tanker

Vi må vise, at vi har lyst til at være sammen med børnene om det, og at det altså ikke bare er noget, der skal overstås. Vores smittende tilgang kan give inspiration. Når vi

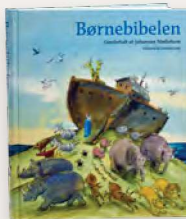
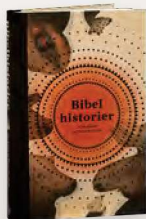
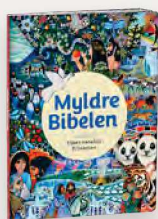
stiller spørgsmål, bør vi ikke lede efter et bestemt svar, men i stedet lade børnene sætte ord på deres tanker. Når vi tør give plads til det, så får de netop lyst til at udforske Bibelen mere for at forstå mere. Spørgsmål til børnene kunne være: Hvorfor mon Gud har skabt os med forskellige evner? Hvad kan man gøre, når man bliver bange, som disciplen Peter blev?

Læs for børnene – og øv dem i at lytte og se

Læs gerne for børnene, fra de er helt små, og læs i børnebibler eller små kristne bøger. Bøger kan give mulighed for samtaler, for eksempel ved at gå på opdagelse i illustrationerne.

Når børnene bliver lidt større, kan I tale om noget af det, I har læst sammen. Går I for eksempel forbi et træ, kan du sige: Hov, nu tænker jeg på Zakæus. Hvad mon han tænkte, da han sad i træet? Hold gerne en lille andagt med dem, og læs for eksempel nogle små fortællinger fra en børnebibel op. Når børnene bliver større, kan man give dem en læseplan, der passer til deres alderstrin, eller man kan hjælpe dem til at lytte til noget kristent indhold.

Bed også for børnene: Bed om, at du må være et godt forbillede, og at din begejstring må smitte af på børnene.



Find og køb en lang række genfortællinger for børn i Bibelselskabets netbutik.

”

Bibelen er et godt sted at finde hvile

Bibelselskabet møder dansk kirkeliv til festivaler, foredrag, møder og udstillinger.

I påsken besøgte vi Kristeligt Forbund for Studerendes (KFS) påskelejr, hvor vi spurgte deltagerne, hvad Bibelen betyder for dem.

Af Liv Strandkvist



Foto: Daniel Hertz Sørensen

Det er en mulighed for at lære Gud bedre at kende og styrke min relation til ham.
Elisabeth, 19 år

Jeg tror, at Bibelen er Guds ord, og den er en rettesnor for, hvordan jeg vælger at leve mit liv. Den fortæller om Jesus, som jeg tror på og elsker, og jeg vil gerne være ligesom ham.
Johannes, 19 år

Når jeg læser i Bibelen får jeg en dybere forståelse for, hvem Gud er. Det er min forbindelse til ham.
Natasja, 17 år

Den er en del af grundlaget for min tro. Ofte lidt svær at få åbnet, men til gengæld frisættende.
Nikolaj, 25 år

Det er et sted, man kan fordybe sig i. Samtidig er det et samlingspunkt for mine venner, hvor vi sidder sammen med Guds ord.
Anne, 17 år

Bibelen er for mig et sted at finde hvile. Det er den mest direkte kontakt til Gud.
Daniel, 18 år



TEGN ET GAVEBREV
OG STØT VORES NYE
BIBELOVERSÆTTELSE

Vær med hele vejen, når Danmark får en ny bibel

Som gavebrevsyder er du med til at lægge et solidt fundament for vores arbejde med at oversætte Bibelen.

Når du opretter et gavebrev, forpligter du dig til at støtte Bibelselskabets arbejde i 10 år med et fast årligt beløb eller en fast procentsats af din årlige indtægt. Du får fradrag for hele din gave.

Det er nemt at tegne et gavebrev:

Opret dit gavebrev på bibelselskabet.dk/gavebrev
– eller ring til os på tlf. 33 12 78 35.



Fundraiser i Bibelselskabet, Katrine Lund Sørensen, i samtale med Parastoo, som står bag børneprogrammet *Hashtag*.

Børnene elsker, når deres opkald går igennem

Foto: SAT-7

Bibelselskabets Katrine Lund Sørensen har besøgt SAT-7-studierne på Cypern, hvor hun oplevede, hvordan kristne tv-programmer kan skabe liv, håb og indsigt for børn i Mellemøsten og Nordafrika.

Af Katrine Lund Sørensen

Kl. 15.15 ankommer jeg til studiet, hvor SAT-7 PARS holder til. Blandt produktionshaller og i en industriel bydel har SAT-7 placeret deres tv-studie for de farsi-talende kanaler. Da det ikke er sikkert eller muligt at producere kristent tv i hverken Iran eller Afghanistan, ligger tv-studiet på Cypern. Her arbejder ildsjæle, som ofte selv er konverteret fra islam til kristendom.

Jeg sidder i produktionsrummet, og kl. 15.29 tæller man ned. På starttidspunktet 15.30 er alle på og klar. Programmet *Hashtag* starter med 16-årige Ava, som er tv-vært i dag.

Gode og vigtige relationer til børnene

Hashtag er for børn og unge og har fokus på bibelhistorier. Mange børn ringer ind til programmet, og omkring 10 børns opkald kommer igennem under udsendelsen. Nogle gange mister de forbindelsen, fordi forbindelsen fra Iran er dårlig. Selv om jeg ikke forstår farsi, forstod jeg godt, at børnene elsker, når deres opkald går igennem. En

pige fortalte begejstret så længe, at alle i produktionsrummet begyndte at grine. En forklarede, at hun fortalte hele bibelhistorien på ny, fordi hun elskede den så meget. Hvor er det fantastisk!

Ikke-kristne iranere vælger programmet til

Omkring 80 procent af børnene, som ser *Hashtag*, er ikke kristne. Ofte opfordrer forældrene faktisk deres børn til at se programmet, selv om de ikke er kristne. Mange iranere er uenige med regimet. I SAT-7's programmer ser de et vigtigt alternativ. Her lærer børn og unge om tabuiserede emner og om verden uden for Iran og Afghanistan. De lærer om bibelhistorier, og de kan interagere med værterne via opkald eller på det sociale medie WhatsApp. Indimellem tager børn og voksne et skridt videre og beslutter sig for at blive kristne.

Det er tydeligt, at både tv-værterne og alle involverede brænder for deres arbejde. De skaber gode og vigtige relationer til børnene, som får liv, håb og indsigt. Efter udsendelsen får jeg lejlighed til at tale med Parastoo, som selv er konverteret fra islam til kristendom, og som flyttede til Cypern som 14-årig sammen med sin mor:

"Jeg voksede op og vidste ikke, at der var andet end islam, man kunne tro på. SAT-7 giver det alternativ," fortæller hun mig.

Hun skriver både sange til programmet, som hun synger, og engagerer børnene ved at lave quizzes og spørgsmål, som har med den fortalte bibelhistorie at gøre.

Jeg får en god snak med Parastoo, 16-årige Ava og mange flere af de engagerede tv-folk på SAT-7. Da vi kommer ud igen, må jeg misse med øjnene i solen. Når man ser de mørke produktionshaller, er det ikke til at vide, at liv i Mellemøsten bliver forvandlet herinde. Men det gør de!

SÅDAN KAN DU STØTTE SAT-7

Gaver indbetales på giro eller bank:

Reg.nr. 3001 · kontonr. 9000488

Mærket 'Hashtag'. Eller betal via hjemmesiden: bibelselskabet.dk/giv-tv

MOBILEPAY 62903

Mærket 'Hashtag'. Du kan også lave en fast giveraftale via Betalingsservice til SAT-7. Ring på tlf. 33 12 78 35.

BLÅ BOG

Jørgen Due Madsen er overlæge og speciallæge i psykiatri samt specialist i psykoterapi og supervision.

Annette Due Madsen er psykolog, chefkonsulent og stifter af Center for Familieudvikling, der siden 2004 har rådgivet og undervist i familierelationer og parforhold. Hun har bl.a. siddet seks år i Børnerådet.

De har udgivet en række bøger sammen og hver for sig om eksistentielle emner, parforhold og familieudvikling og har været brevkasseredaktører på Kristeligt Dagblads brevkasse "Spørg om livet" siden 1999.



Familiebibelen er én blandt seks nye udgaver af Bibelen, som Bibelselskabet netop har udgivet i den autoriserede oversættelse fra 1992. Find dem alle på www.bibelselskabet.dk/bibler.

Foto: Carsten Lundager.



Foto: Privatfoto.

Bibelen låner os ord til livets og ægteskabets bakker og bølgedale

Psykolog Annette Due Madsen og psykiater Jørgen Due Madsen har skrevet efterordet til Bibelselskabets nye udgave af *Familiebibelen* med en kærlig hilsen til nygifte par. Ethvert ægteskab er unikt, fortæller de. Få eksperternes råd, og hør, hvordan Bibelen kan blive en følgesvend i ægteskabet.

Bibelen er en værdibog, ikke en terapibog. Så kort formulerer Annette og Jørgen Due Madsen det i efterordet til *Familiebibelen*. Annette Due Madsen forklarer:

”Bibelen giver os mange ord til det gode liv, og den sætter fokus på, hvad kærlighed er - både i de poetiske skrifter, i de store fortællinger og ikke mindst i mødet med evangeliernes Kristus. Bibelen er gennemsyret af på én gang at være Guds omsorg og velsignelse og en udfordring til os mennesker. Den kan låne os ord til livets og ægteskabets bakker og bølgedale, ligesom den kan give os retning og inspiration - men en opslagsbog til parterapi, det er den ikke! Det betyder imidlertid ikke, at der ikke er en verden at hente i Bibelen.”

Tag næstekærligheden alvorligt i parforholdet

Ægteparret Annette og Jørgen Due Madsen kan godt finde på at ty til Bibelens fortællinger, når de rådgiver i Kristeligt Dagblads brevkasse ”Spørg om livet”, eller når de har par i terapi eller på kursus. Men det afhænger helt af, hvordan - og *om* - ordene kan give genlyd i det enkelte pars liv. Men skal de pege på ét kærlighedsord, som Bibelen kan give *alle* par, er det fordringen om næstekærlighed - og er der flere ord til rådighed, er det bare at læse kærlighedens højsang fra Paulus’ Første Brev til Korintherne kapitel 13, siger de. Det viser sig dog ofte, at ordene kan være svære at leve op til i vores mest intime relationer, fortæller Jørgen Due Madsen:

”Det virker jo umiddelbart ulogisk, men enhver, der lever eller har levet i parforhold, ved, at vores partner også er den, der oplever vores *værste* sider, den, der ser, hvornår vi er allermindst stolte af os selv, og den, der ved, hvilke knapper der kan trykkes på. Vores ægtefælle er også ofte den, vi gør os *mindst* umage over for i hverdagen. Måske netop, fordi vi er trygge i relationen, behøver vi ikke at forstille os eller spille en rolle, og vi kan have tillid til hinanden og tro på, at den anden ikke løber skrigende ud ad døren. Det er jo for så vidt godt! Men det stiller os også over for en ganske særlig udfordring om at gøre os umage med hinanden, tage næstekærligheden alvorligt i parforholdet og tilgive hinanden - igen og igen.”

”Ligesom i lignelsen om den gældbundne tjener,” indskyder Annette Due Madsen, ”der viser os menneskers smålighed og peger på muligheden for at vise storsind. Den indledes i Matthæusevangeliets kapitel 18 med Peters spørgsmål til Jesus om, hvor ofte han skal tilgive sin broder. Jesus svarer, ’ikke op til syv gange, men op til syvoghalvfjerds gange’, hvilket vi må forstå som, at vi ofte bør tilgive.”

”Samtidig er vi dømt til at mislykkes, både som den, der tilgiver, og den, der skal tilgives,” supplerer Jørgen Due Madsen. ”Derfor er det så fantastisk, at Bibelen taler om tilgivelse. Vi kan læne os ind i

Bibelens ord om, at Guds nåde er ny hver morgen - også selv om vi mennesker måske kan bære nag til ægtefællen lidt ud over næste morgenstund ...”

”Pointen er ikke, at vi skal slå hinanden og os selv i hovedet, når det ikke lykkes,” fortsætter Annette Due Madsen. ”Men vi skal gøre os *umage* med hinanden. Det er lidt ligesom at holde have: Hvis ikke man er villig til at lægge tid i den, nyder vi måske heller ikke dens skønhed. Den vokser til, og problemerne kan, som ukrudt, vokse os over hovedet. Og vi gør os umage, når vi tager os tid til hinanden.”

Og således følger Annette og Jørgen Due Madsens råd til alle brudepar: Tal sammen, og skab gode rammer til at tale sammen. Læs også sammen, siger de - og gerne i Bibelen:

”At læse noget sammen kan ofte hjælpe til at lære hinanden at kende, afklare værdier, håb og tro. Det kan også sætte gode samtaler i gang. For eksempel sætter Johannesevangeliet de store spørgsmål på dagsordenen og fortæller om Jesus’ liv og om, hvordan han mødte mennesker. I Salernes Bog kan man genkende sit eget liv i glæde og sorg, vrede og taknemmelighed. Som nygift er Højsangen måske ekstra interessant. For her kan man læse om Salomo og Sulamit, om deres kærlighed og erotiske længsler.”

En af de bedste skoler i livet

I en travl hverdag med megen praktik kan det imidlertid være en udfordring at skabe rammerne for gode samtaler, mener Annette Due Madsen:

”Vi kommer ofte til at tage de store temaer op på tilfældige tidspunkter. Måske snakkes der om økonomi hen over spisebordet, fordi der tilfældigvis lige er kommet en regning. Måske tages spørgsmålet om arbejdsfordeling op på vej ud ad døren med et barn halvt i flyverdragt, eller måske skal sexlivet vendes inde i dobbeltsengen klokken kvart over elleve om aftenen, når mindst én i parforholdet er træt. Den måde at tale om vigtige ting på er nærmest på forhånd dømt til at gå galt.”

”På den måde er ægteskabet en lille organisation, som fordrer rammer og tid,” forklarer Jørgen Due Madsen. ”Det kan lyde lidt tørt og instrumentelt - men det er det egentlig ikke, for tid og rum til samtaler og nærvær skaber rammerne for, at kærligheden kan trives, og ægteskabet kan udvikle sig. Et ægteskab er både holdning og handling - i vielsesritualet spørges der: ’Vil du elske i medgang og i modgang’ - et ægteskab bygger selvfølgelig på følelser, men det bygger også på vilje. Det gode ved viljen er, at man kan sætte sig for at gøre sig umage, man kan faktisk blive bedre og bedre til at snakke sammen, være kærligt nysgerrig, se den anden, leve livet sammen med den anden i respekt for det unikke menneske, ens ægtefælle er.”

”På den måde bliver ægteskabet faktisk én af de bedste skoler i livet,” slutter Annette Due Madsen.



”

For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortages, men have evigt liv.

Johannesevangeliet kapitel 3, vers 16

Foto: Sille Arendt.

For udlandsprovst Selma Ravn får Esajas' ord om ikke at frygte en særlig dybde, når hun læser dem i lyset af Johannesevangeliet. Og så har hun en kæphest, når det kommer til talen om Gud.

Af Thomas Godsk Larsen

Jeg finder håb til det liv, vi lever, i ordene fra Johannes-evangeliet kapitel 3, vers 16, som står på alteret i Vor Frelses Kirke på Christianshavn, hvor jeg var præst i knap 9 år:

For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortages, men have evigt liv.

Ordene udtrykker både noget lidt eksklusivt, som bekræfter den relation, vi kan have med Gud, og samtidig noget enormt inkluderende: Gud elskede verden - ikke kun dem, der er med i klubben! Jeg vender også ofte tilbage til mit eget konfirmationsord, som jeg fik, da jeg i sin tid blev konfirmeret i Helligåndskirken i København. Det er taget fra Esajas' Bog kapitel 41 og lyder:

*Frygt ikke, for jeg er med dig,
fortvivl ikke, for jeg er din Gud.*

Når jeg selv har skullet vælge konfirmationsord til konfirmander, har jeg gjort mig umage med at vælge bibelord som disse, der for mig at se er fyldt med håb. Det skal være noget, de kan vende tilbage til, efterhånden som livet folder sig ud for dem i al dets gru og al dets fryd.

Ordene fra Esajas' Bog fortæller om Guds almægtighed og minder mig om, at Gud er stor, og det gør, at det er okay, når jeg en gang imellem føler mig lille. Det kan man have brug for at høre - og genhøre. Det er også ét af de citater, jeg selv ofte har valgt til konfirmanderne.

Jeg er meget optaget af det med, at Gud er stor. Jeg har brug for noget at se op til og for, at der er *forskel* på Gud og mennesker. Ellers gør vi bare Gud til noget, vi selv kunne være. Hvis Gud får lov at være stor, kan vi netop læne os op ad ham, når livet gør ondt. Og vi kan huske os selv på ikke hele tiden at ville *forklare* Gud og derved reducere ham til en anden udgave af os selv.

Samtidig siger ordene fra Esajas' Bog jo også, at Gud er *min* Gud. Han er ikke hvem som helst, og han er trådt i relation til mig - en relation, hvis dybde vi nok først rigtig forstår, når vi møder Gud i hans afmægtighed. En afmægtighed, som jeg kan spejle mig i, når jeg selv rammes af livet, af sygdom og sorg, når jeg mister kontrollen eller bare brydes med hverdagens udfordringer og besværligheder.

Der er meget håb i, at afmægtighed og styrke kan følges ad.

HVORDAN TAGER JEG HUL PÅ BIBELN?

Kære brevkasse

Jeg har på det seneste fået lyst til at lære Bibelen mere indgående at kende. Jeg kender selvfølgelig juleevangeliet, historien om Noas ark m.m., men jeg savner et større kendskab til, hvordan det hele hænger sammen, så at sige "en rød tråd". Derfor vil jeg gerne læse hele (eller i hvert fald en god del) af Bibelen. Men det er jo en stor mundfuld. Har I nogle råd til, hvor jeg skal starte, og hvordan jeg bedst kan strukturere min læsning? Kort sagt: Hvordan tager jeg hul på Bibelen?

Venlig hilsen

Marie

Kære Marie

Ja, du har helt ret: Det er en stor mundfuld at lære Bibelen at kende. Men tag den blot bid for bid! Bibelen er faktisk mange bøger samlet i ét værk: 39 bøger (skrifter) i Det Gamle Testamente og 27 i Det Nye Testamente. Hver enkelt bog er helt sin egen!

Bibelteksterne rummer så utroligt meget; både fortælling om en tid, der var engang og om et folk, der boede geografisk langt fra os, men også om dit og mit liv netop dér, hvor vi befinder os i dag. Det er vigtigt for mig at sige, at hvis du synes, at det nogle gange bliver tungt føre, så spring videre. Så kan du altid vende tilbage. Du må bare ikke køre fast! Jeg vil også anbefale, at du pluklæser. I stedet for at læse et helt evangelium fra ende til anden, så læs en enkelt lignelse eller to. Eller: Læs et enkelt kapitel. Og læs også gerne med en pen i hånden – streg under, ram ind, kommentér i margin.

Det Nye Testamente vil du nemmere end Det Gamle Testamente kunne læse fra ende til anden, da det ikke er lige så langt. Jeg vil anbefale, at du begynder med Markusevangeliet, da det er den korteste og ældste overlevering om Jesus.

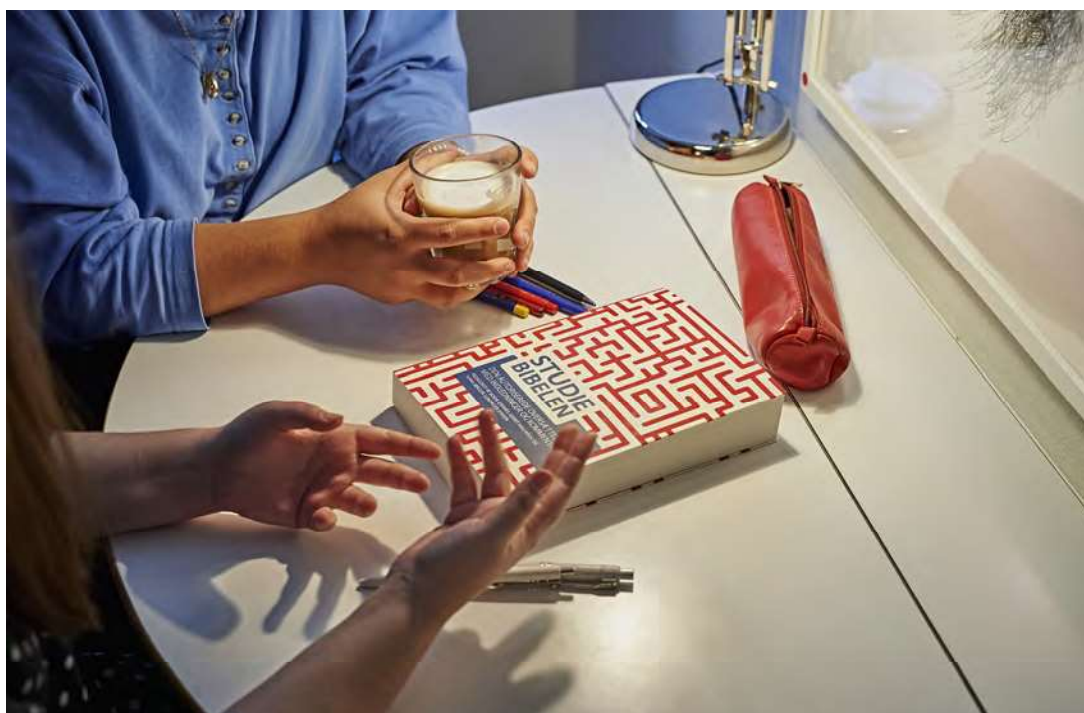
Læs derefter Lukasevangeliet, som har fødselsberetningen og mange fortællinger om kvinder. Men jeg synes også, at du skal læse Bjergprædiken i Matthæusevangeliet kapitel 5-7.

Jeg ved ikke, hvilken bibel du har. Jeg vil varmt anbefale *Studiebibelen* – den autoriserede oversættelse med indledninger og kommentarer. Den kan købes i Bibelselskabets netbutik. Den er en guldgrube af små, korte kommentarer til at understøtte bibellæsningen med. Selv har jeg flere bibler, som jeg bruger. Jeg har bl.a. en konfirmandbibel, fordi den fremhæver nogle af de væsentlige tekster. Desuden har jeg *Bibelen 2020*, som er en favorit. Her parallellæser jeg teksterne fra den autoriserede bibeloversættelse. Du kan finde det hele i Bibelselskabets netbutik. Jeg vil også anbefale dig at have et bibelleksikon ved hånden til opslag.

Rigtig god læselyst! Du kan godt glæde dig!

Med venlig hilsen

Helle Viuf

HAR DU ET SPØRGSMÅL
TIL "SPØRG OM BIBELN"?

Send det til
spoerg@bibelselskabet.dk.

Helle Viuf er en del af Bibelselskabets brevkasse-panel. Hun er cand.theol., master i sjælesorg og sognepræst i Herstedvester Kirke.

Find flere brevkassesvar fra vores panel på
www.bibelselskabet.dk.

INFORMATION TIL GIVERE



Er dine kontakt-
oplysninger korrekte?
Er du flyttet?
Har du fået ny e-mail?
Har du fået nyt
telefonnummer?
Skriv til [indsamling@
bibelselskabet.dk](mailto:indsamling@bibelselskabet.dk),
eller ring til os på
33 12 78 35.

"*Studiebibelen* er en guldgrube af små, korte kommentarer til at understøtte bibellæsningen med," mener sognepræst Helle Viuf.

Foto: Carsten Lundager.



Foto: Peaks Studio/Chadi Louca.

11-årige Girgis mødte Bibelen på en bibelfestival i Cairo, Egypten, hvor løven Kingo fortalte historier fra Bibelen.

Girgis kom i sine slidte bukser og en hullet undertrøje. Han stod gemt for sig selv bagerst i kirken, hvor han forsøgte at få det hele med fra showet. En af bibelselskabets medarbejdere bemærkede drengen og fandt en T-shirt, som Girgis tog på, hvorefter han løb frem foran for at være med i festen. Det var første gang, Girgis hørte en historie fra Bibelen, og fortællingen blev kun bedre af at blive fortalt af en løve.

Mange kristne børn og unge har det som Girgis. Kun 20 procent af Egyptens kristne er knyttet til en lokal kirke, og mange voksne kan ikke læse. Derfor har de fleste kristne børn aldrig hørt bibelhistorier og ved ikke, hvorfor de er kristne. Det gør kun følelsen af ensomhed og skam endnu stærkere hos børnene.

Hér gør bibelløven Kingo en forskel! Siden 2005 har den rejst Egypten tyndt med sine bibelfortællinger. Men der er stadig et stort arbejde at gøre. Med din støtte kan Bibelens fortællinger nå ud til endnu flere børn i Egypten.

GIV DIN STØTTE HER

BANK: REG.NR. 3001 · KONTONR. 9000488 · MÆRKET 'KINGO'

KOMMER DER FLERE MIDLER IND, END DER ER BRUG FOR, GÅR PENGENE TIL, HVOR BEHOVET ER STØRST.

ELLER
MOBILEPAY
62903

